

Det Anarkistiska Biblioteket

Kära ockupanter

Crimethinc.

Crimethinc.
Kära ockupanter
2011

Tidningen Brand #4 2011

www.anarkistiskabiblioteket.se

2011

”Lär er av våra misstag”. Ett öppet brev från anarkisterna i Crimethink till Occupy Wall Street, med en stafettpinne från globaliseringsrörelsen till de 99 procenten.

Kära ockupanter, all stöd och solidaritet! Vi inspireras av ockupationen av Wall Street och på andra platser runt om i världen. Äntligen går folk ut på gatorna igen! Det momentum som dessa aktioner skapat har potential att blåsa nytt liv i protester och motstånd i hela landet. Vi hoppas att dessa ockupationer kommer att öka både i antal och frågeställningar, och vi gör vårt bästa för att bidra till detta.

Varför ska ni lyssna på oss? Kort sagt, för vi har hållit på med det här väldigt länge. Vi har tillbringat årtionden med att kämpa mot kapitalismen, organisera ockupationer och fatta beslut med konsensus. Om denna nya rörelse inte lär sig av de tidigare rörelsernas misstag riskerar vi att upprepa dem. Vi har sammanfattat några av våra surt förvärvade erfarenheter här.

Ockupationer är inget nytt. Marken vi står på är redan ockuperat område. USA grundades på utrotningen av urbefolkningen och koloniseringen av deras land, för att inte tala århundraden av slaveri och exploatering. För att en motockupation ska få någon betydelse måste den utgå från denna historia. Och ännu bättre, se historien som en motståndshistoria som sträcker sig från urbefolkningens självförsvar och slavupproren genom de olika arbetar- och antikrigsrörelserna ända fram till den senaste tidens globaliseringsrörelse.

Den ”99%” är inte en social massa, utan många. Vissa ockupanter har presenterat en berättelse där ”99%” ses som en homogen massa. De ansikten på gatan som sägs representera ”vanligt folk” ser ofta misstänkt lika ut de övervägande vita laglydiga medelklassmedborgare som vi är vana att se i tv, även om dessa människor utgör en minoritet av befolkningen i allmänhet.

Det är ett misstag att ”vittvätta” vår mångfald. Alla är inte nyvakna och ser kapitalismens orättvisor för första gången: vissa delar av befolkningen har utsatts för denna maktstruktur i årtal eller generationer. De medelklass-arbetare som just nu håller på att förlora sin sociala ställning kan lära mycket av dem som drabbats av dessa orättvisor mycket längre.

Problemet är inte några få ”ruttna ägg”. Krisen är inte resultatet av några investeringsbankers girighet, den är en oundviklig konsekvens av ett ekonomiskt system som belönar en knivskarp konkurrens på alla samhällsnivåer. Kapitalismen är inte ett statiskt sätt att leva utan en dynamisk

process som förbrukar allt och förvandlar världen till vinster eller plundrade vrak. Nu

när alla resurser har satts in för att hålla liv i elden, håller systemet på att kollapsa, så att även de som gynnats förut nu hamnar ute i kylan. Lösningen är inte att återgå till något tidigare stadium av kapitalismen, som att till exempel bankerna går tillbaka till guldstandarden. Det är inte bara omöjligt, dessa tidigare stadier utnyttjade också de "99 %". För att komma ur den här röran, måste vi återupptäcka andra sätt att förhålla oss till varandra och vår omvärld. Lita inte på polisen. De kan vara "vanliga arbetare", men deras jobb är att skydda den härskande klassen. Så länge de arbetar som poliser kan vi inte räkna med dem, även när de är vänliga mot oss. Ockupanter som inte förstår detta kommer att få lära sig det den hårda vägen så snart de blir ett hot mot den ojämna fördelningen av rikedom och makt som vårt samhälle bygger på. Den som insisterar på att polisen är till för att "skydda och tjäna" vanligt folk har förmodligen levtt ett privilegierat (och lydigt) liv.

Gör inte laglydnaden till fetisch. Lagarnas funktion är att skydda de rika och mäktigas privilegier. Det är inte alltid moraliskt rätt att lyda dem, det kan till och med vara omoraliskt att följa lagarna. Slaveriet var lagligt. Nazisterna hade också lagar. Vi måste utveckla vår samvetsstyrka till att göra det som vi vet är bäst, oavsett om det är lagligt eller inte.

För att få en mångfald av deltagare måste en rörelse ge plats åt en mångfald av taktiker. Det är kontrollerande och egocentriskt att tro att du vet hur alla borde agera för att få en bättre värld. Att ta avstånd från andra hjälper bara myndigheterna att avlegitimera, splittra och förstöra rörelsen som helhet. Kritik och diskussion driver en rörelse framåt medan maktintriger lamslår den. Målet bör inte vara att tvinga alla att anta samma uppsättning av taktiker, utan att upptäcka hur olika tillvägagångssätt kan vara till ömsesidig nytta.

Förutsätt inte att de som bryter mot lagen eller konfronterar polisen är provokatörer. Många människor har goda skäl att vara arga. Alla är inte legalistiska pacifister, vissa människor föredrar att försvara sig. Polisvåld är inte bara tänkt att provocera oss, syftet är även att skada och skrämma oss till passivitet. I detta sammanhang är självförsvar viktigt.

Att förutsätta att de som befinner sig längst fram i demonstrationen och drabbar samman med polisen egentligen skulle stå i förbund med myndigheterna är inte bara

ologiskt, det avlegitimerar den anda som behövs för att bryta status quo, och förkastar modet hos dem som är beredda att göra det. Detta på-

stående är typiskt för privilegierade människor som har fått lära sig att lita på myndigheter och känna rädsla för de som inte lyder makten.

Ingen regering, ingen centraliserad makt, kommer någonsin att frivilligt sätta behoven hos vanliga människor före de mäktigas behov. Det är naivt att hoppas på detta. Tyngdpunkten i vår rörelse måste inriktas på vår frihet och autonomi, och den inbördes hjälp som kan underlätta detta. Inte en önskan om en "ansvarstagade" centraliserad makt. Det har aldrig funnits någon sådan, inte ens 1789 då de amerikanska revolutionärerna byggde sin "demokrati" på slavar, för att inte tala om uppdelningen mellan rika och fattiga.

Det innebär att det viktiga är att inte bara ställa krav på våra makthavare, men att bygga upp makt för att förverkliga våra krav själva. Om vi gör detta på ett effektivt sätt kommer makthavarna bli tvungna att ta våra krav på allvar, om så bara för att försöka få vår uppmärksamhet och lojalitet. Vi når inflytande genom att utveckla vår egen styrka.

På samma sätt har oräkneliga tidigare rörelser fått lära sig den hårda vägen att om de upprättar en egen byråkrati, även en "demokratisk" sådan, försvårar det deras ursprungliga mål. Vi bör inte leta efter nya ledare som vi kan ge makt, vi bör inte ens hitta nya former av beslutsfattande. Vi ska hitta sätt att försvara och utöka vår frihet, och avskaffa den ojämlikhet som tvingats på oss.

Ockupationerna kommer att gynnas av dessa metoder vi pratat om. Vi är inte bara här för att "säga sanningen till makten", för när vi bara talar slår makthavarna dövörat till. Låt oss ge plats åt autonoma initiativ och organisera direkta aktioner som riktas rakt mot den sociala ojämlikhetens och orättvisornas källa istället.

Tack för läsningen, intrigerandet och agerandet. Må din dröm besannas.